suppositalitate unita, et humanitas Christi dicit. 2° admitto quod non humanitas et personalitas
[illegible] personalitas humana in concreto sumatur, sed hoc dicere quia de facto non et
personalitas, sufficit si dicat de facto non et notes eumque personalitatem humanam non
quia nomen personalitatis quae abstrahit a divina et humana quod cum humanitate substantiae supposito
abstrahens a divina et humana, erit quasi alterum ut Christi dicit, et aliquo hoc quod nulla
est incommodum sino admitto quod hic dicat de facto humanitatem et personalitatem quae abs
tractae a divina et humana, si tollet quoniam hoc sit ipsis ratione separatae Christi dicit et aliquo
horum quae ratione abstrahit penes significatum facile praeter magis quam expressa quia est hu
manitas cum hoc quod a divina, si cum tum significatum facile minus praeter quod est illa personalitas

Sint ne abstracta subsistentia quia Christi
sit subsistentia infinitum

Sectio 6.

nec mutandum abstracta quae praeter ea quae de his sit longum, aut ex subsistentia et altera
a concretis ut divinitas, aut auxilia albedo a quae sunt et creata et finita. Dicimus abs
tracta subsistentia quae ratione dicuntur humanitas et filiatio separari posse ab esse et essentia, aut cum humani
tate et essentia: humanitas cum esse et filiatio separari cum esse a illa humanitate. Dicunt ergo abs
tracta subsistentia ea quae, et ipsa sunt inferiora, et color a quae ut albedo inter longitudinem:
albedo a qui ad hanc dicitur albedinem: quae ita sunt abstracta quantum a molatione hub
ere, quae quae abstrahentur hic et ita abstrahant a molatione sunt inferiora cum quae
dicit certificantur ut color est in cum hoc et illo colore albedo cum hac dicitur albedine
et hic dicitur quod hic et ibi cum Socrate equus cum Bucephalo et ut ubique cum hyrcan
tes quae dicuntur totam Italiam separare illorum. 2° subsistentia concretum dicitur quae et ipsa sunt inferiora
priora, non ut sic sint quae dicuntur totam Italiam nec ut ipsa autem sint inferiora et diversa. 3° abs
tracta subsistentia ut D. Th. de ente et essentia cap. 3° Caiet. ibidem et alii rationem quae et ipsa
sunt inferiora in concreto sed non quia ipsa sunt negat dicho tota assertio hanc
spectatis Socrates et ita Socrates cum Italia habebat: ergo subsistentia humana in abstracto a pos
sunt supposito ut sic, quod non potest dicere assertio nec esse quae aut species. 99 Porro
§ [illegible] tota [illegible] et de abstractis subsistentia sint ne quae aut
species sunt subsistentia inferiora in abstracto: ex quibus duobus sit Caiet. Spirit.
1° D. Porro 5° metha cap. 28 quae 13 Sect. 4° Suarez tomo 1° metha disp. 6° sect.
10 a vis 6° et aliorum nostrorum Philosophorum abstracta subsistentia esse quae et ipsa ad subsistentia
inferiora in abstracto: cui sententiae non facilius abstinemur: sed ante quam dicamus
quod lib. et abstracta subsistentia quae et ipsa quidem dicuntur quae ipsa ut quae
sint subsistentia alia quae ipsa abstracta sunt et a quibus extrinsecus et a quibus ipsa de spirit
ita quod ut et ut quasi praeter negat de humanitate cum hac et sit ipsa quae et a ut esse
ret hunc sum, hicarity fle et essentia et ipsa subsistentia alia, ex eo quod in dicunt abstracta

2° quia simpliciter significat rem concretam ubicunque illa sit, an quantitatem, an concretam con-
sistere ne simpliciter res inferiores abstractas? ergo affirmo cum Philosophis Sch. Thomistis, ut
abstractas attributa, id est, verum, quod, et sic de alijs abstractis humilitas, cum affirmatione phantasti-
ci, si significabit humilitatem, id est, concretum, aut affirmabit non id est, concretum? ergo in tra-
ctatu includit ergo attributa, id est non concretum et agnitas includentes attributa et sic de alijs.

§ 3° Non ita ostendit, quia abstractum sot abstrahit aliquid id est non con-
cretum, sed hoc non ita est, id est, sunt, abstrahit a notatione sup-
positi, id est a concretis inferioribus, cum hoc non significat abstractum ac proin erit verum quod significat
humilitatem et agnitatem. minor certum colligunt, maior explicatur affirmando non abstrahit a
notatione huius et illius subsistentis, sed non a notatione subsistentis, id est non concretum, id est, ergo
tota ratio non recedit, id est, quia tota ratio concretum non ita erit significatum sicut id est non
se habet adoratione rationabiliter significatione servata, ac subsistentis adoratione pro actualis-
tum eorum id est ratione plausibili: nec admittendum id est discrimen abstractum includens abstrac-
ut infra videbimus, cum ore abstractum sit ultimum in eo quod. 2° humilitas dicit tota
ratio hoc, et agnitas totam ratio ea: at quia tales ratio significant mutatio ex non sensibi-
lium et proprium dicit, quia sit quia non significatum ac proin quia attributa non hoc modo evidenter
cor et corpus ratio hoc et aequi id est quia ratio: cum ita attributa abstracta significant non sensibi-
lia et abstrahunt humilitatem et agnitatem, atque adeo de illis non ac proinde proibetur ea quod
cum attributa sint complexa dicant rationem humilitatis, id est dicit ratio hoc

§ 3° humilitas et agnitas non sunt entia id est dicta, cum ora se dicunt significantia
et aequi proportionate convenient in attributis sed non affirmant significant:
non atque date non et ipsa proprie ea quarum colligit conscientia ideo ac proin attributa sui
illarum erit verum quod. 4° humilitas id est spes adhaerens et illa humilitate sui alicuius op-
positum trahit; quia ex attributis erit quod humilitatem et agnitatem, sed id est non de attri-
butis non agnitum, ac de abstractis non significatum: adhuc ex eo stabitur quod ha quod si
di fuisset dicit id (humilitas sapientia dicit id humilitas Deum dicit a humilitate humilitate non
ex eo, sed ex sapientia, id est humilitas ut significat humilitatem sapientia
ita non potest atque adeo humilitas erit spes quarum huius et illius humilitatis id illi
nit dicit adeo non spes id est. 5° humilitas non significat dicit humilitatem sapientia id est
quia si sui fuisset de illis non pertinet ita attributa significant attributa et id est attributa, id est id
quod sui illarum, id est non pertinet non habet in sui fuisset.

§ 6° in eo dicunt quantum pertinet ad id quod et id quod quod illa ex sol significan-
di non notione dicta quae significant quam illi habent: adiacentes id
indeque extrinsecus illum demonstant: at pertinet ad id quod significant ipsa inferiora de qua
pertinet ex eo quod abstracta significant non id est non excludendo ea id est quod talis non reperitur:
id est non ratio et specifica id est non id est in huiusmodi inferioribus illa quae deinceps servanda
re, id est pertinet id est includant: atque non minus reperitur attributa id est humilitatem quam id est id est
si illud id est et hoc. maior ipse stat non id est generum et species nullo modo sit
notatione, sed simpliciter absolute, ita non significant quod id est subsistentis sed quod id adiacentis

qt. rie gniia, et speciei repugnat, atq. adeo at. n. sigrat [illegible], suppo veluti adeo [illegible] subiecti at. q. se subsistens utcumq. sit, et q. indica ats. tm. atia q. se subsis tenso dé illa significare, q. t. ee. prodit in albedine, ac n. sit in humanitate, et rognitate ponit adiacentis, sed ponit subsistentis, q. dt. colorem venire in albedine, & rogiedine de illis q. ut toti subsistens praedicatur.

§ 1.a [illegible] oppe e Scot in 1.o dist. 2.a qua 7. et qua 16 probabile, et passim alibi: cui [illegible] [illegible] Cajet. cum aliis Thomistis ad cop. 4 de ente, et essentia, et sequi apparet Rusius in log. [illegible] dispa. [illegible] n. [illegible] in secunda editione tractatu de abstractis [illegible] 1. 7. cuius ratio [illegible] supponemus ac attendamus [illegible] abstractio [illegible] a notatione [illegible] suppi, [illegible] proprie inferiores, neq. est alius [illegible] identitatis et inclusionis in illis, [illegible] q. [illegible]: [illegible] se habe. abstracta substiarum [illegible]. Ex [illegible] maiori [illegible], na [illegible] [illegible] abstractio atq. [illegible] q. libet alio n. [illegible] et [illegible] nec [illegible] q. cu. [illegible] [illegible] [illegible] conversio [illegible] addita, e [illegible] sigrat. [illegible] [illegible] [illegible] sive abstrahi ab inferioribus, [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

§ 2.o [illegible] [illegible] humanitatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nulla [illegible], [illegible] n. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rate veluti afficiens [illegible] q. ad [illegible] [illegible], nec [illegible] ipsi [illegible] [illegible] aliq. [illegible] at. [illegible] q. [illegible] [illegible] n. [illegible] [illegible] [illegible] suppositum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad humanitatem [illegible]. [illegible] maiori [illegible] q. a [illegible] [illegible] [illegible] humanitate a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] seu [illegible] humanitatis [illegible] n. [illegible] n. sigrat [illegible] suppositum sed e [illegible] ad illud notandum, [illegible] ad [illegible] abstracta [illegible] [illegible] [illegible] atq. adeo [illegible] ratione [illegible] applicate [illegible] ad notandum suppositum [illegible] ad referendam naturam abstractam [illegible] [illegible] [illegible] humanitatis [illegible] [illegible] [illegible] suppositum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rationali [illegible] ad notandum suppositum [illegible] [illegible] [illegible] rationali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intelligi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3.a [illegible]; [illegible] n. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illam q. ad humanitatem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n. [illegible] [illegible]: e [illegible] in abstracto: neq. n. [illegible] [illegible] [illegible] ab [illegible] abstractionis, sed q. [illegible] ad [illegible] [illegible] in concreto, ut mox amplius expedietur.

3. [illegible]: Sed [illegible] et humanitas [illegible] [illegible] inferiores, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] abstracta [illegible] [illegible] et sigrare [illegible] [illegible] [illegible] concretus: n. [illegible] [illegible] inferiores in abstracto, neq. nam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in illis e. Neq. ex hoc [illegible] abstractum [illegible] cu. [illegible], n. n. q. libet [illegible], seu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible], sed illa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] suppi, [illegible] [illegible] hoc [illegible]

multiplicat species significantes ad verum respectum, si tres terminales denotare quod abstractum
significant sua superiora, quae simplex, et si commutant species significandi omnia quae in
albedine in primis superiora, quae hic albedines, sapientia, et hic de aliis.

§ 4° Dubium est an abstractum nequit praedicari de quo quod dicitur, nec de ipsa
quae constituit; quod nec habere quidem in abstracto, de specie in qua
aut de individuis, et probatur, quia aut species sortitur si praedicamentum ordo hoc
specie a parte, et a natura, quod determinatur rationem partis alicuius partis sortis, non quod et
hoc humanitas a ratione substantiae, aequalis. Quae autem ipsa negatur esse, ut ad praedicandum
dicuntur, et ex praedicatis, quorum adventus, ideo quae ipsa et partes subsistentes ab ipsis
inferiorum dicuntur non proprietates significant, quibus adventus denotetur in ipsis
habere, quae adventus, quae adventus significant nequit non abstractum, tunc abstractum
rite abstrahit, in quo abstrahitur species ipsa abstractum, at quis praeter tui in quo de
species quorum subsistentes, si quorum adventus quae praeter mutatio requirit ut ipsa
inferiores, ab ipsa quae demonstrantur, quae terminus optime fieri possit quorum abstractum
ab eis illius species fit humanitas a ratione, et quae aequum falso sequentur, sed hic alius
primus humanitas includit partes totales, quae vocantur, superius si partes includuntur in
inferiores ut videntur et in hoc quae partes includuntur in proprio. et videre et in al
Dedicia quem haeretio albedines partes ultimae.

§ 5° de spiritu quis dat de jejunio, et ipsi quis praeter: sed de spiritu alius
est nequit esse a spiritu de humilitate; quod nec ipsum de spiritu quod
exceptis, omnia et sua colligunt: minus quod ex de specie ultimata, sunt abstractum et sua quae
at affinitate at quae fuit enumeratio de humilitate in humilitate si humilitas si hic sua quae at Ent
sed quae hic et hic. Quia illa de specie ultimata si dici sic de humilitate, et ex virtute quae spe
cie ultimata quae abilis abstrahitur, et a quibus alia extrinsecus ut respicimus, nequit
si de specie diversis sic alia tum cuiusque tum status specie quae parte alibi in superiori=
bus cuique rei, ut ut sua ex superiorum, quae parte si talis de specie si hic habitus sed
de sapientia quae sua et ultimata in minorum alia, et quae in de specie aliquali quae at sua in in
quibus. Et si alius differentia sic in minorum, et quae sit in alia, subsistentia quae
quae sua in minorum ex sensibus addere alia quae sua cuique superius, ut hic specie sua
quae et omnia aliae humilitas omnes quae alia sua terminat ut audivit in sensibus; neque
hic et sic ab quae at sua omnes et illo de quae alia sua sensibus et significat: hic et
addat aliquid consignatur ut at in illius omni quis consecutus.

§ Adortium insanit discrimen inter abstractum habitus et actuale ex
uentum ab Sede cuius aberrante duo ea quae abstractum quae plerumque alti
mata quae in alia rebus nequaquam et sed ea in credunt quae sple et quae dicunt, aliquid et
in abstrahunt a hoc et hoc quae quae sicut cebant, sed a suis et superioribus et

quilibet alia extrinseca: altera non ultima, qua conceptus potest in alia abstractione, ut albedo in … ex abstrahi valet albedineitas, et hac altera fundari in suppositis non absque … de quo iam et postea potest generari. Disponit eam cuiuslibet hanc duplicem abstractionem et in qualibet earum reperit esse quia ac proportio est de rege abstractis subiectis quasi ipsorum abstracta ultimata. Verum discrimen non videtur solido inductum fundamento … abstracti quam abstracti ultimati sit ut ipsum est non denotat, neque alterius superioris abstracti in aliud abstractum, sicque statim apparet valere praefatis ipsis … sita ratio applicata, nam omne abstractum non se ultimatum est, nec maior ratio assignabilis cur exsurgat color magis ratione sui abstracti in coloreitas, aut albedo prius quam albedineitas, color non et albedo est formaliter quatenus et de albedine … ideoque quidem si de coloreitate dicitur quod … formalitas generalis est color, esse … in suppositis de praedicato, quod si dici … sicque nulla est … ipsis, nec de coloreitate esse dici valet si potest esse color coloreitas ut … et … quod substantia albedo et color iam … ita se habet humidas in suppositis, sed humidas est abstracti ultimati et idem de … ; quid et color ac albedo iam nulla maior ratio apparendi. Imo ex tali discrimine Scotistico magis stabilitur 1a … ut … patebit.

Quodnam sit correlativum gen.is pro relatione accepti?

Sectio 1a

[illegible] est relatione gen.is est quaedam res ad … ac … relatio … in … formalis relatione? … in quod … et … ad se … ad dum … relationem … ad … et correlativum … relatio … et … relationem … duplex est … correlativum … et est … correlativum … ad … et est quod ita adaequate … relationem, ut ad nullum aliud … exemplum afferte … et … correlativum … ipsa … adaequatus. … correlativum adaequatum … pater ad unicum filium … .

Loquentes ad … 2am … de … non … correlativum … in … est … correlativum … et … et … et … correlativum … et … et … est … non colligit ex … ratione … participate … idem … et … non … .

ôrio eadem ratione, si alij eius atogiæ extogitare fore recipiat arbitrante. Quod si illij de
ii vires subiecibile, fa vi expari abegie et indiui p prius ac posterius sunt tam
et remote ratione quinq; subiecibile do prius partiri pari abiecto ac posterius a bendiuidui
mi dupli, nam 1° rio unum respectu gitis ni ita aliqd respicit ne ad nullu aliud respec-
te prius, ut 3ij gitis adsperm. 2° rio unum gitis respectu gitis ordo ñ tñ prius aliqd respicit
Sed ita ut ñ supponat aliud prius relatiu, et ipsa ipsis respicit gitis. 3° rio mente tam
unum respectu cum ita aliud respicit ut prius ad aliud respectu gitis 2° rio et remote re-
spicit alibi seu priu a ciale et ea gitis tandem vi prius subiecibile, et sic gitis remote
ad indiui respectu 2° prius respicit ipsum. 3° rio aliqd remote respectu, ab ñ tñ ad
aliqd respectu respicienti aliud prius sed et supponit aliqd prius relatiu ad illud
gitis ipsum extrinseco respectu: et hæc rio affirmat indiui respiare gitis remote, q et t respi-
cit ipsum, et supponit illa prius relatiu ad gitis ipsum et ita ad gitis gitis respectu ut
rit prius relativum supponat.

§ Vn. soluunt rationes gitis et remote 1° rio nulla ratione aliqd
prius rio respicere gitis et remote 2° rio ea gitis supponit aliqd
prius et sic soluunt instantias factas. Quæ solutio ita cohæret ñ tñ ut ita ex hac ratione
difficultate 2° falso supponitur et ñ gitis respicere supponendo aliqd prius relatiu
et respicere ñ supponendo aliqd prius indiuere atogiam, quando aliqd ad gitis vis aliqd
de plus 2° dicit et ita ab omnibus admittitur tritis remote, prædicant posse duo gitis calorem esse aliqd
de ipsi. Et prius supponit 1° 2° existente in subiecto et ñ unice verum, ut tradit pa-
ter tomo 2° methes disp. 46 sect. 1° nu. 38 ita et indiui supponat ipsum relatiu ad gitis
et ipsis ñ supponat ñ totes gitis prius subiecibile aliis: ñ tñ adhuc gitis suppose esse ipsis
sua et ñ essiale gitis illa et gitis indiui supponit ipsum. Ideo 2° respondere dicit ab atog
unui gitis dicit quod remote ab alio gitis et ñ dicit quod remote ab hoc et hoc ad gitis
gitis in esse gitis, et ita ibi ipsis remote supponit, q et ipsum ñ ipsum ad ipsum indu-
cit atogiam ad subiecibile et indiuere ita ipsum et 3° rio ipsum ad illum remote ñ gitis ad
lacrit.

Fit argumentum ex ratione ita fatis phys. ita ad illustrandum supponit prius
ut respicit negatur prius illa ipsa res sit ut illa sit prius relativum
ñ, et ita consequitur ita ut affirmat ex illo antecedente, ut dicit ita ex negatione
virtus subiecibile 2° si illud gitis ultimo esset ñ esset ñ gitis ad ipsum et ad illum
esset atogiam, ac ipsum nulla esset virtus ad dictum 2° ad ipsum ita respectu gitis ad aliqd
lis aliud prius respicere nec fuisset aliqd prius ad ita relatiu: et ita indiui ita re-
spicit remote, ut prius respicere ipsum ipsum gitis, et prius respicit ab ipsum ipsum a gitis ipsum
id ex esse gitis fuisse omnis ipsis relata: sed ita non ipsis diuersa relata, sed tota
et ita indiui prius respicit ipsum ipsum gitis ab illa prius respicit et ñ a gitis, atq ideo
ad gitis respicit indiui, ea illud ñ ipsum relatiu ad ipsum, et ita remote et supponit
aliqd prius relatiu, ita si dicatur mihi respondere affirmat atogiam gitis et ñ atogiam sed
respectu ad ipsum et ad conduct: ipsum illaque si ad illum ut, nec non alias ad hoc
ad illum ipsum, et libere affirmo consequitur si ita ratione penetrante.

vitio subiectibilis specie, et indui vice generis quod [illegible] constituit et explicatio totius speciei, ac mente, sed id in indui admittit remanet cum tale genus induuntur atque [illegible] verum id fuit. Id placuit et penitus disputando exclusum.

§ Sit 1° ens subiectibile in quo inplete negat esse vicem ad speciem et indui. Ostet 1° quod sic posset vicem [illegible] est genus, et species infima: nam genus tunc non est trahere relatio genus quod est species infima, nam ente sic se habet cum opposito atque aliud id est aliud est: quo nec sit species infima ex eo quod quod nulla infima species habet habet alia species subiectibile ita ut in complete habet habet speciem subiectibile et indui: et species subiectibilis sit adstrictus posset alia et tam species infima specificatur ipsum species praebilis. 2° si genus posuisset esse ad subiectibile aut ad vicem ipsum ad speciem, habet ab alio posuisset posset esse vice ipsum ab opta species quod est ente primum, nam quod erit tale subiectibile et quia est subiectibile? Sequela est certum, quia genus illud respicit a quo participatur, ut quia participatur a subiectibili omnia posuisset ad illud quod in ad speciem respectu esse. 3° subiectibile non abstrahit species a subiectibili species illud non quod habet habet ad hoc posset esse subiectibile non et a praebile aut indicium, quod cum non subiectibile genus nullus hoc id creatur sicut non affirmat et idem est de subiectibili addita specie species. 4° Sit subiectibile erit alterum vice species et indui dicit species abstrahit ab abstrahit sit quod erit hoc extinguitur ut est hoc in quod ipse natio, sinigenter esse. 5° Id indui subiectibile et esse posuisset et ipsum extinguitur ad quod quae sicut species omnia relata ad quod in clausit in id id vice omnia tendit ad id quod et non quae scripta sua vice sic cum stare potest species finaliter indui abnegat quia cum solum ad speciem in quod est clausit aut non in clausit quod posset fuit ad indui in ori sua species vice quod ita cum sic intelligitur et vice hoc est in constituit posuisset ita in alio et vice alterum vice oppositum atque non sit scripta pro vice cum et non scripta in alio, sed tunc quod cum potest stare species finaliter illum abnegat tali pro quibus et omnia. 6°

§ Diuisio subiectibile in ea et vicem ad sua subiectibilia omnia, 6° et subiectibile in quod inplete ad speciem et indui sua ex eo cuiusdam colligere quod non sit secundum quod coniuncta vice in quae remota, et atque in quae pro. Ex coniuncta cum posuisset 5° metth cap 28° quia 1 et Iesu 3° et CC in lege cap de specie quae 2° mistantia negat sua quod non cuiusdam in coniuncta alia coniuncta vice praeter hypothesim et atque in aliquo inferiori assumunt ex exemplis sit et instantia in sicut quod et sicut posset quod quia atque coniuncta in quae pro sicut cum habet sit magis sua ipsum illa et vice in quae summa qualitatis sit tam qualitas et sicut quod ipsum posset quod cum utrique sit species inter et id affirmare de papiro ac hypothesim quod in domine sua in vice subiectionis non hypothesis sic subiectio papiri ita vice hypothesis. Verum hoc bonum si vulgo penetrate posuisset quia illa dicta quae reputata de hypothesi ipsum solum chiesa cultatur quia atque subiectibili. Quare respondet a negato ens nisi subiectibile in ea et quod cum ad posuisset quia subiectibilia omnia nulla ratio efficax cogit tale subiectibile et quod cum sit non praebile in ea et quia

relatio ad S. priabilia ut ex sequenti satis patebit. Ut exempla de filia g.a et pater
que de papiro cuius q. superficie aliqua spiritus ne filia q. et pater n. inhaerent et hinc
dijscernen. Sicut ut in metha ostendatur. Deinde superficies se aliquam partem ad
papirum n. adhaerere, sic nec ponunt in eo paratae cuius de papiro q. longe et alba
a q. heint dannoch et ora quae sub papiro stoneinte nihil cum de. Sic obiectio de metha
alata a. Cl. ita tis q. hic p. tio ens et tegum quod to habitibile proes et tegi pie dicitur
ut rium giij et q. illius ut mu convelatum non ostendit nec ipse ut ita tonsu
lo. ita to, metha n. aspectu ut ma. Deinde ens qt e. alteri et et q. nec non ent. Et ma
sit pente in ens habitie habij ne cuius metha et una filia e. et ita.

§ 2.a Et spes tata p. ru et immu giij correlabunt. et q. nullu
aliud aliquale 2.o Ephijnij est unit se necessitate spiritum
definiri ipse giij p. spiri: Ideo nulla alia necessitas apparet ijm immisio correlatiu et
definite ex the 6.o tap cap 2.o alterante relatiu n. definiri maiariij p. immu correlatiu,
q. et Ephijnij necessitate cometij definiri et giij p. spiri ex eo quia quia
secit spiri ea immu giij correlatiu. Illud e. pau et immu alium ij correlatiu
qt immu tiat illij rium. Ita spiritus tiat ru giij p. et. maia et ita ed
hij ut minor. cste q.a spes immu affuit et hic ex gie et dein sportanata; p. nit
date immutabij tatis illij rium, et illa e. immu correlatiu. Et ipsi mate ex dria ij
nit date qt in gle immutabij ut pueat rium ijm affuit et immu tiat. Et.
4.o giij ut giij e. aptu ad eundu in p. tib. aty huius modi spiritis et apto inclinet p.
ria in alti p. et immu q. e. in suij in fori ob. ij las consente spes; Ita ea
de met spes tiando sit correspondente ad giij enunt p. et immu giij correlatiu
unde evidenter sequitur.

§ 3.a Et spes e. ad gieti giij correlatiu. 3.o Cl. cap de spe
gie 2.o ante 2.o § 3.a Spes p. in dicij in indiu ad giij nul
la date relatio ipsa a relatio spes ij ferit ide giij in aplate, 1.o q. tota res p. ij indiu
sij tit in relatio ij habit ate aplate spes ad illa q. respecte ut ostendit. D. Tomas
5.o metha cap 28 gie 1.o Sed et ad 3.m in indiu n. hente giij et n. indeate in
pli ut. dari indiu n. xtinctij giij gn sino de pete dari affuit alij in pueto et in
utib. ashorphinij: aty tale indiu respecte tin ad spem, q. nullu aliud p. se respe=
rete ad giij. nia p. dit nu in illo indiu tota ethia relativa indiu sythe fuit in=
diium adhuc existit aby relatio ad giij; et hoc relatio n. e. p. se respecta ad ziie indiu
relativa: ita qt p. se e. respectu ad aliqm affiam dessicere negt eade p. ueram
te. et ipsi mate q.a p. ad ziie indiu dua illa relatio mario sprent respecte ed
indiu patri Hampti et spiri q. aliter ea duabus relatio ad gie qt de
Signo coier adamitte indiu tin repugnat cu sit una p. se ziien dopij et
ghoy Verpson. § Dicij indiu unum gie una tin heire relatio: qt si habeat
giij duplem obtinere ijs una immu respicit giij in spec

hypo. quod illud hoc, scilicet to paternum, sit filius eius, et albus, pater albus, sit nomen illi filio habere album in eo, in ipso. Sed 3° quia idem argumentum retorquere: sit nul albus hic non ipse, sed quod albus habuisset albo unum quod album a patre eius filio, cui dare hic albus albedine, ergo non in individuis in accidentibus, sive quae eundem et individuum habent non respicientes ipsi, et ipsi respicit una eadem ex relatione ipsi ad illud tendit, et unum eadem quae relatione respectu hic albus ipsi albedo. nisi forte ita ante duo individua partes in plure bina album ipsi et ipsi alterum quod a manifesto absurdum sed ex in nihil huius cuitate. Nec enim a nio de ipse nio individua ut idem et eidem affirmare & ad 2m in ille genere quae ipsi sine individuo nec ea ut nec quis alius ipsi. Sin exemplis de Deo nisi sive Deus in a fortitudine et sapientia individui in ordine ad quod prius alius de primate ex longo acceptione et ipse illud in ipsi individui in a quod sit divisio in sit ad quod ex nio ipsi ipsa et nia individuae ipsorum ut idem mea contribuientes ad mitterent.

Ob. 2° quia non multiplicanda relatio ubi non multiplicatur principium remotum: alias idem nio quis a in ipsi et individuo ut at vig in hic et in ipso ut in ephipnio et Arte tenet color PQ ai Cori longa cap et quia ei calyarto 1° § ad ipsum; & eadem erit relatio in ipsi et individuo in illa vace sui cum hic in ipsi non participant idem nio quod quia eandem nec participat relatio. et ipsi matre in humanitate unita Filio dicuntur quod reperitur ad patrem eius Filii eadem mea relatio filii: cum in dictis ipsis in exhibitis uerum dicitur quod sit filius Dei Patris creaturae illi quia filius ex D. Paulus ad hebreos nio 3° qui cum sit splendor et figura ipsi vigne Filii hic dicitur filius dei non per diversa relationem quia non multiplicatur principium mortis sicut Filii Dei dicuntur: sic et individuum reperitur eadem ipsa relatione quia ipsi respicit sunt quia dicit in eadem entitas cum non multiplicatur in ipsi et individuo ex eadem et eidem et cuitatis cum in eadem relatione.

Dicit at vigo quod supra quia non est Filium dicuntur in humanitatis ac longe a vera nio: hic enim non excludit conversionem et de illo dicit quod non est Filium dicuntur in humanitatis. Sed 3° quia et non est hypostasis sit fuit ad relationem dicta nisi talis entitas quae hypostasis appellatur multiplicatur in illo quod dicit inferius et ipsi pictae non adeo mens tempus fuit idem alias sic a idem nio at in ipsi et individuo eadem sub sequetur relatio ut subsistit Filium dicuntur ex filii in ipsi in specie. 2° quia quia non est in genere et sic hypostasis in ipsi et individuo negat non ea quae quia ipsi et nia mediante fieri unum sic vig ex ch et Spiritus: quod non ipsum in genere mediate: explicando ut quia ad spiritum illud mediate, non non denotat hoc ita a ipsi et non quia: neque non hic quia talis a at aut ad: si ita spiritus at sit ut non aliquis et a non quia quia talis sed ipsum. Sin manifeste colligitur de ipsa individui non ea quia quia talis sed Spiritus. Sed patet in ipsum et ipsum non mutatur ut quae in illa Filii vice unius illud respicit non sic Deus Pater non nequeat fieri unum sic cum illo ipse: nemo non assignabit quod non fuit tale spiritus.

§ Confirmatur 2° si deus pater habet non albedinem et alius spiritus

in hac tabula, sicut in illo lapide, non est dicere reperire in dicta relatione subiectionis in lapide et
in tabula dicta ab illa quæ datur in præsenti; cum ratio eundem esse quia non ratione positionis
remotæ et quia eadem fuerunt relata et mutata et [illegible]. Et si non mutatur de [illegible] ab
in spiritu et indivisibilitate [illegible] exit ad gratiam in eadem quæ est in indivisibilitate ut eadem
ratio est in gratia [illegible] eiusdem spiritus et indivisibilitatis. Sapientia gratiæ [illegible] ad spiritum valet
[illegible] et si nulla detur indivisibilitas si in principio daretur spiritus absque indivisibilitate deficiet
vel in gratia vel non deficeret in indivisibilitate si daretur spiritus absque gratia, quia sic gratia manifestatur
et spiritus ad gratiam gratia consolatrix et ad omnem quæ potest indivisibilitas et sanctificatio spiritus.

Obiectio 2° in individuo datur relatio subiectionis de [illegible] quia [illegible] subiectio
in spiritu et spiritus [illegible]. Ergo [illegible]

Ad hoc dicitur in individuo datur relatio subiectionis gratiæ et spiritus [illegible] et
[illegible] subiectio spiritus gratiæ in individuo non datur relatio subiectionis spiritus ad gratiam
nisi ubi primo spiritus unitus est et [illegible] stare potest sine illo aliud non est de essentia
illius sed quatenus se habet: aliquando spiritus indivisibilitas stare potest absque gratia, quia [illegible]
subiectio.

Quæstio [illegible] gratia [illegible] et [illegible] spiritus; et in individuo
dabitur dicta relatio ad gratiam cum ea dicta indivisibilitas et spiritus potest dari spiritus absque spiritu gratiæ in
individuo. Ad [illegible] quod [illegible] quia [illegible] gratia [illegible] spiritus gratiæ in
[illegible] quia [illegible] quæ [illegible] et [illegible] quia [illegible] ad patrem quia [illegible] et filius [illegible] et
[illegible] et in illo et humanitate in [illegible] dicitur [illegible] [illegible]
[illegible] Imo ita [illegible] quæ potest indivisibilitas quia est dicitur [illegible]
et [illegible] aliud et [illegible] quia [illegible] participat, quia nulla habet dicta [illegible] [illegible]
aut relationem ad illud.

Ad gratiam dicitur quia in individuo et indivisibilitas quia subiectio gratiæ: non [illegible]
tatis quia [illegible] et subiectibilitas [illegible] quia [illegible] indivisibilitas
habet gratiam ad illud quia [illegible] relatio subiectibilitatis in spiritu et illa [illegible] [illegible]
non habet gratiam. Ratio [illegible] [illegible] et [illegible] dicunt [illegible] quia [illegible]
[illegible] subiectibilitatis quia non [illegible] quia [illegible] non [illegible] gratiam [illegible] quia [illegible]
[illegible] mediate [illegible] quia [illegible] indivisibilitas subiectio gratiæ [illegible] [illegible]
[illegible] quia [illegible] quia [illegible] de illo [illegible]
[illegible] et [illegible] quia [illegible] de illo [illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible]
et indivisibilitas [illegible] quia [illegible] ad gratiam nec subiectio quia [illegible] sed [illegible] [illegible] quia [illegible]
non indivisibilitas [illegible] ad gratiam ut [illegible] in individuo et gratiam non obtinent.

Quæ [illegible] non habet [illegible] quia [illegible] habet indivisibilitas ideo quia
quia de illo dicatur. Sic et indivisibilitas [illegible] habet gratiam [illegible] et quia sub
iectio est mediate: atque adeo ad [illegible] [illegible] quia [illegible] habet gratiam indivisibilitas et de [illegible]
[illegible] indivisibilitas habet gratiam [illegible] et [illegible] gratiam [illegible] quia [illegible] subiectio gratiæ
[illegible] contributis gratiæ [illegible]. Ad [illegible] [illegible] quia [illegible] gratiam [illegible] quia [illegible]
[illegible] de individuo [illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Bb ités multiplicantur in indiuiduo quæ gradum inducunt dicitur, ut 3 dicimus diff
2, et relatiu. Et nota inter negationem rei, q negatio multiplicantur et q res negatur et
q subiectum aliquo modo dicto: at relatiu sol multiplicantur multiplicatio eis particu
tam quia qm remotis, q cui sint omnia eadem et in indiuiduo ac in sua spe cum quia non mul
tiplicabunt relata dicta. eruunt ibi tot relata, quot indiuidua species cum in illis multiplica
ta entitas specifica, et sequenter quinta in ipsa obiecta. Quod si ad minus enarrant qui
cum dicta nio in spe ac indiuiduo 3 cum hoc placuit duplicem 3 cades relata non in spe dis
sa ni Et ad multum figuda possit non esse distinctum in spe, supponitur non esse matu, ita et sup
ponit quia in indiuiduo.

Vtrum in Deo sit idem quid pro relatione

Sectio 2.

Bellius Romanus 1 pre de utib in cum quia 7 cap 13 tere ute cuiusdam ad tm
et 2m predicabile punctum quia et species corde mio partiuipant nam illum conuenit
in una ratione eandi et prandi de quibus in quibus hiet quia species dicta nihil de et pre
ri de quibus spe aut mo dicibus. Quod uo non intendebat ad alia predicabilia ex eo plane
ritur quod hinc multum dicta in mio parte uipandi in ipse essente accidentis ac in mio
abstrahendi: nam quia et species hinc abstrahere ultra: relatio uo per autem exigunt
pluram uidete abstrahere et separare primum a subiecto seu rei cui adiacet ut dij ante
abhoc et abhoc illo, rel. Verum non placet mi illius punctum cum hiet, q ute cuiusdam
mate et ipse accipit negat ee uiuum ad quia et species: nam multa quia hinc accidunt multis
species subiunctis et uice uersa: q multiplicatis, et eundem A cap 2 ante prouentos annotauit
2a § Alberti, nequeunt uice coire, et aprimatis non esse cap 14 § preterea asse
rit ute 5 nia substantia hinc abstrahere non poe ei uiuum ad quia, predicabilia quia uiuis
dicit species et accidentis non poe ei nam utis: atq ee quia subiecta seu subiecta hinc ab
tate quia et species accidentis species accidentis non sint ei uice utis quia subiecta et species ac
cidentis ad accidens ro et subiecta hinc et uice ad multum cum eis dicta: Ergo ute et ratio
tatis hinc abstrahere potest ee quia ad 1m et 2m predicabile.

Quia falso supponit aliquem abstrahere intentionalem superiorem respi
ciens ultima predicabilia, inuitis expugnat ea quia appellat finale:
nam predicabilia in ipse proprie positum adiacentes, q ad accidens subiecta et unitas non in ea abeo
dicendo et separata dicit de prius inferiorem cum ipsa dicit hinc denominatione unique
et parte adiacendi et non parte dicendo: ac finis hinc abstrahere utis quia qm sunt
intentionalis abstrahit a inferiores: 3 libri dicit cap 14 dum asserit 3 D. forte
ca ante parte Qualitate non subiecta uiuere ad eo quod relatio sejte non q ipsius prin
tum: cui ad multum quia 2 De ad aliquid cap 3 § respio relatio uice coniunctis ac uiuis
prante quia et p. primo et quia hinc abstrahere sine 2 dicta cui quantitas qualitas ubi et
subiecta cum: et cap 8 defendens unum dari quia summum relatio ad quia relatio

Sapientia in ipsa qualitate sic ubi aut habita quia analogice in ente et non
univoce continentur, quia sint fundamenta analogia. 4° quod dicit quod ipsi
cipere quid est species, et ei subiicitur ~~[illegible]~~ quia species sunt pluribus certis si ens, quod quid
illud esse de pluribus specie dicibus hoc nio species de pluribus nio dicibus ca sideratur quid materia
et essentia, et unus, illa sit ut ipse habet et tibi hoc non tollit quod essentiae quid sint species
aequale utrisque, quod relationes tunc autem principalia abigite rei finitae fine in ipsis ens
et ipsa finita non ipsa pedant quaerunt in alia aequaliter sideratur ingo de illis quia quod
ut consistit cap 12 § 3 et prae quid et species quidem de pluribus inere dicuntur non specie causae sine de
quibus inferioribus non quantitas servata, ea omnia et hoc rota in rotis in conjunctione et tria atque
in his herbis non quid dicuntur quod habet et dicit abstrahitur ab ipsa pauciora ad ute quae abstrahitur a quid
abstrahibile. § III Non magis coherentes quantae forsan sunt metha cap 28 quae 12 Set 2a
et Cajetanus quae 7a ultimo arto 2° § 3a et Ocam coniuncta dum tuentur ute consistere quae
loquitur de quod vitii et quid ad quidem principalia parte et praelatorum et relationes ad hunc in
dispositione 1° quia admittunt unam relationem rei prae praeter in alia relationem rei
non videtur quando in opinione eorum in relationem rei parte admittunt relationem realem
et in illis servantur eis dicitur quae habita quia in relationibus realibus sit ut una relatio rei
nequeat fundare in se iondere alia relatione rei sint nequeant una relatio realis alia rationis
ita ut una a parte rei sit et alia quia non possit facile quantitas infinitas rei adiri
a te relatio rei poneret absolutum quod sit aut non sit tibi data una ente et quae alia
fundari ut in relationibus realibus. 1° supponunt quando tale ute quod quidem et
ut tale praeter sit illa non et ente de quidem, autem quia sit ibi in quia quod non est talia
principalia dicit quante affinitas non hoc a nemo supponitur in non et tuentur quidem sed
et 1m diffidere quod dubio quod affinitas tale in quod est in ipsa: ut quaeriatur non eo non
quertur sed adaeriale et affinitas nota a nihil est ipsa prohibit admittunt non neque ute
consistit quantitas relationem unum esse ad quidem relationes utinam cum alia ad hanc parte absolutum quod
affinitas et aeriale disjunctim nemo.

Non date maior rei ut tibi ut seu principalia parte seu quantitas
sit quod nihil est tibi intervallum aut interrupta affinitas aut aeriale
in quod et in ipsa est non tibi hoc se ut atqui ut non placitum et ute radicale et principium ad
hoc non principia, dum sunt hi tibi, posito quod quidem dicunt aliquo est quia non species
in prima aut subalterna non infima ut conve admittit ut sit quidem et non quod species
tuentur: dicit quia aeriatur affinitas hic magis et dicit sit se in subiicit et auditum non
facile assignabitur quis hominum ad talem species non subalterna quod dicuntur abstrahuntur non
ute et quidem quantitas species dicuntur alia subalterna dicunt principalia in quod et principalia
in ipsa: quod admittit nativo admittunt praesent alia duae rei principalia affinitas et
aeriatur: cui eadem sit rio et sic de aliis. ergo non surgit ab fundamentum videtur stirpi
aliqui sub duobus generibus non subalterna natura praeter non dicuntur dicuntur sub principali
in ipsa, et sub principali affinitas quod hic duae species idem quod tantum est unum quod
est videtur aliqui unum collocantur sub genere de corpore sit quod hic duae species unum

subiice praedicatis. Dicis 1° hoc in omni, nitari fore dividendo ut hi genera et in species et subdividendo ut in species in individua et hoc accidit in navio et rhinoceros, quo posito in divisione non contrahuntur subdivisiones, subalternatim praedicabile non in species et praedicabile species immediate ut hominem ut hominem subalternatim non contrahuntur.

Sed 2° quia species et species sunt praedicabile genus ac magis non necessarie sub ut species genus omnes subalternatim. Dicis quod non possit praedicabile species sub praedicabile genus collocari sub praedicabile species et dicit praedicabile species quod non publicitate praedicabili species genus ut quia et species non falso dicere hominem species atq; sic dare hominem cuique non posset at nec talis dictio ut pote libere dicta admittenda est. Dicis 2° fore species subalternatim non esse praedicabile species quod et hoc cum tabite adsperdi cum non deriveto duo genera subsunt aliqd posset non subalternatim. Sed 3° quia non aliquate maior ratio cum cum et non alia species subalternatim non contrahunt cum species distinctae debent haeant pluribus rationibus. Dicis potest cum tibi admittere species subalternatim idem sequitur in omnibus non omnia et species contrahuntur falsae modicae et quia cum illa posita evidenter sequitur alias apparibile non sufficiendo esse. Ergo subsistit subsistere species dubium adspiradi omnes et dubio cum cum tibi affirmate species subalternatim non contrahuntur cum illa posita alia ratio sequitur ob diversis finitis.

Instabis non esse eadem ratio cum cum tibi omnibus species cum species genere absperdi quod in cum cuibite. Quia cum posita alia et ratio esse admittendas ex ipsa tibi alia species cum nulla maiore ratione non in cum esse non in alia cum veniat ac plein cum non affirmate ratio admissa cum species subalternatim multae et admittendae in genere diversae illud absurdo approximat. Quia cum admissa cum posita alia admitti debant ex eo stat quod hic 2° sit vere vel sit et plein in extensum non sit et indebito ratio potest extensum seu mediate sequitur ratio esse ut genere vel nullatenus esse negat hinc pro quia omnino de proportionate cum hic est quod sit mettere ex quia et dicio data dicio in affirmatio ratio debite quia et quia necessario omnia quod stare non potest alias illi duobus entis quia sunt.

Rationis sit ita contra et gradatione res ac quidem necessere quia ad quinque praedicabilia. Ita Albertus Magnus tractatu 2° in praedicabilibus cap. 9° Porphyrius et Amonius in explicatione dictis quia dicit Porphyrius. Simplicius in antea praemittit et depone dicit: Avicenna in sua logica cap. 7° Petrus Hispanus quia 6° et alii citati 1° q. de Pr. et Scotistae non faciunt ita cum hominem fuit et aliquid et ex quod sine negatione et dicit quantum quia negatur quia cum sint aliqua et vicis et aliquid talis cum et relatio rei de qua disputamus non sit res quia disjunctio quia praedicabilia quia quod de sit aliqua et pro cum sine negatione res vicis quia cum sit quia et res sit sui cum affirmantur relationes in tibi et quidem ad illas hinc hiis esse ab intra quia non talis quantum et disjunctae et spiritus cum quia praedicabilia cum sint aliqua et relationes talis cum.

Dicunt non posse dare relationes quia sic ita et quia ad quinque praedicabilia et quia et de eis quod ad quos talis relationes sit ab intra fabricate et dubium sint res iii

07

cui beaine pendatam spia qm remota analoga et n assignetur maior ros uel illa
fulitas. relatio, eximatur abatogia pendens, et subltas negaos seu primaos qmqio
 precisio n liberatur abatogia proxime negatarzi atq adeo ut ulte sbitates et apto poss
sit reddantes fatu qm unique, nam uitem quin hoc uitt ad quinque ultes et aptes possibiliuu sic et recte exercebit haec effectum proter abq illa univocatione, et ratione generica ad quinque relaoes universalium.

§ 2. et specialiter qd illa relatio superaddita relationi abstracta qm sa
ie ubi nil item ni quinque relatis est fictitia ut foreat pergendo illa
in se nec dat gus aut spes ad qm pertineat, qd et ulte fictitia erit cum n det praedicata abaq
spia: et qm dispondens erit in relaoibus quinque praedicabilium, et sistit in quinque univ
ersalibus subitorum et aptitudinibus nec ab illis alia relao abstrahi potest sp in infi
nitum subsequendum. Dicere talem relaoem superadditam esse indiuiduum spectans ad 2am
speciem, neque n assignatur, aut assignari potest aliqua alia universitas, nedum 2a qua ea
facere p se 1° et directe attribueret habendo qui pot per ea et directe p se 2o substituerit: fort qq et n foret aptitudo prior illo: qd est manifesta dictio. 2o nulla
singula attribuit sub ratione subltas facere uel p se illi. qd 3° talis relatio respicit ad ipsa
relao in eo qd est quis tendit ad sua inferiora p ista relaoem qm proprie species
l qm indiuiduum et sic ipsius spes est ex substantia formali, qd quia facit eam relaoem
per ipsa pot neque mediate neque pro hac ratione pot tale n mediate et denominative, pot
asserere est constructus ui n det aliud medium tunc eius est referata quis ad talem relaoem neque aliud denominatiue seu denotatiue ut alia pot aliq spia denotante
qd plane fictitium est nec qd pergo omnino ab aliquo fuit unqm assignatum aut cum fundamento assignari potest ~~~~~

§ 4um relaoes spectantes ad 1am speciem sunt eiusdem oio rois ex sua se
dictorum. Ab: ex una n supponit alia clauditur in ea et eadem ratione
alia ab alijs ratione sua esse dependet: atq illa relao superaddita est dicta oio rois cui pers
titualis qis, et facit ipso qm qd facit sic ipse inspice et ut sic ab illa alia
inferioris p se dependeant signum relao qd est quis ab illa clauditur dependet esse sit et
dicat qis igitur clauditur est porterior illa qui uniuersaliter indiuidum qd ultimo
auferamus p intellectu relaoem de q disputatur ab illa relaoe constat qd dicit quis illa q
ponamus ignota spes 1° ergo qis atq illa ut qris qis fa qis: si debet dari
spes qis sine spia si 2° ita illa relao missis eadem nunquam potest esse singula: ut
n sit qis mater et tam neque parte illius relaois qd dicit qis ut in se singula sit
ut ab illa negaret alia abstrahi ita ut ad aliam sit dare processus in infinitum.
Dein ita illud qis esse uerum qis quin abstrahatur a tali relaoe quin sit et
supponit tam in esse actuali qm in esse possibili consequenti ut recte sit dici
de tali relaoe in esse possibili in qua est in tali esse aut qui in facto et
ut tali relatione in esse actuali. qd ~~~

§ Dicent adhuc posse abstrahi ab illa ut a possibili. Sed 2° qd uero

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

dividere abstrahitur ab aliquo inferiori existente et ter abaliquo possibili tali posse ra=
tio ée dici cuiusdam rei: ut si abstraho rationem hoc a Sorte, stare et Paulo, quia sunt
utrique existentes in actu et abstractio abstrahitur a rationibus possibilibus cuiusdam speciei si bi ab
rationibus possibilibus alterius speciei, ut si Deus valeat ordinare varias species hominum distinctas ab
hoc quod nunc datur, hic abstractio est a rationibus definitis, creatis quia abstrahitur ab rationi=
bus possibilibus aliarum specierum humanarum ut nec abstrahitur a rationibus terminis aut eg: sed
illa relatio ée dicitur rationis a relatione quia planum et abstractio relationis sic quod realis cum
fundamentis relationis singularissima sit et a nullis adhuc relationibus abstracta ut illos rationis:
Dicitur specialissime affinitas relationis in corporibus quia illa quod effectus supponat, et si pos
quia ubi illa abstrahitur a posito. Dicimus insuper quia simpliciter possibilem esse talem
relationem ut effectus ex ductis et te possibilis posset dari operari ut quia possibilis et non ut
quia de facto. Et primum quod nulla assignabitur possibilis esse possibilis quod exercere
posset suum effectum quidem in ente rationali, neque interius alicuius entis, cui existen
ti subiecta repugnans esse indivisibilis et posita cuiusdam superioris, si non repug
net non esse possibilis: non si videamur repugnare ut existat esse illius posita et
superius causam esse a deliberare in esse possibilis. Ex dictis patet dissolutio ob
jectionum tertiae.

Deenterois

Disputatio 4ª

Ultra expositi 4º methes textus 1º et 2º, lib 5º textus 14º lib 6º cap 2º textus 8º alias quoniam brevis
ens absolute dividendum esse in ens per se et per accidens et in illud quod est ens et ens rationis sed ens mensura est
esse brevis quod est intermedium appellatur quod dicitur duratione partes in ente existit, ac ens rei
quod est opus mentis seu rationis. Dividitur logicis ac pars logicis dicuntur ens simpliciter sic late et
strictissime: 1º in substantiam et ens simpliciter numeratum: 2º in ens reale subsistens et accidens sed:
3º in ens simpliciter positivum et negativum: 4º reale et rationis complectuntur: sunt quae duae partes contra
acceptae ad methodum remittimus: postremo in presenti materiae habitu de ente rationis
disserendum.

Mentis rationis

Sectio 1ª

Philosophi affirmant in eorum dialecticis, stoici et Theologorum sectis, et opinione esse rationis
Suarez tomo 2º methes disp 54 sect 1ª a nº 4º. Ruvius in Logica tractatu de ente rationis per
tinens disp 19º methes sect 1º nº 10: Lusitanorum Fonseca lib 4º methes cap 2º quae 2º sectione
3ª Dagoty tomo 1º in 1am partem quae 16º arte 2º disp 76º cap 2º nº 6º et Fontium alibi:
Oliquis Ricaiu Florentinus Ballatius Medicus Navarrus quod: de hominis ex dicte citato
Portum 4º methes cap 1º textus 3º lib 5º et 6º textus 8º docente duplex reperiri ens

BIBLIOTECA NACIONAL

alterum, quod est vir re, et est reale: alterum quod est vir quidem intellectus, sed vir stabilitatis, et quod intellectus noster pluta cogitat si hoc intra entitate ex se vera frater, sed vir pluta admittit entia realia illorum quæ stricte apprehensa, ut videre ei caritate relatione utilitatis, priat et putas in Chyme ra et alii. Cum dum disputatur de ente virtutis rationis illud apprehendit vir, quæ expressimus inter tunc agere propriorum et explicitis, disputatur de quando entia quæ quod vir sterile cum tante nitet et frater, ac vir le realis viit ut sit, sed fabrae facti primum entia vera. 3° dubitabitur vir tum realitas veritas vera et instrua vir duo quinque ait et vera vir hoc: tum respondetur, ut enim primi et habet aliquid obtinet vir, fuerit cum propriis pluribus et quibus, quod et ens virtutis intellectus sit dicitur respicit cum dicitur habitudinibus quibusdam quæ sit non dantur a pie rei, ita intellectus et sit aut in principio habente. et significatur quæ ipsis verbis primi, hinc et corpus in eadem mea entitate ex virtute rei indita aliqui attinet de notamus si dicitur existentia pie rei, quod priorum. 2° §

Obiicies 1° si dantur entia virtutis aut extra quod quod sint a vire, aut quod vir ea habituentur quasi non sunt entia realia: aut quod solum vire sequantur et sic si non videntur entia non id quod fingit nullum esse. Respondetur entia virtutis non hoc verum reale, hinc tri dicitur, tum a vire spiritus et fabrae facti ideo quæ entia virtutis nuncupari: nec ita fingit cum illa de eo agimus attinentia finiti vire: alia id quod nullum hinc, et minus quibus dici virtutis entia virtutis et explicabit: ac pro ignoro respondit dari entia virtutis si intelligantur ut tales a vire et ut tale ei venerit. Et quod scyte nec et realia nec scribus pluta, licet dicunt ut intellectus et efficiente. 2° Nulla dantur spiritus entia virtutis. Sed realitas quod intellectus si fingit entia virtutis sed tri realitas virtutis quod pse notis, sita ortu quod intellectus sit quod vir ipsum vii fingere aliquid fingere negat ortu aliqui illius ipse, aut aliquis fabrilis aliis illius. Pro ratione autem, si prædicabitur virtutis spiritus si ea memoratur, ipso sita non intellectus vir fingendo et significandi entia virtutis ad imitatio a spiritus earum ratione citra ipsi efficiet talia entia: sed a spiritus illarum adjunctione efficiat entia rationis. 2°

Tertius intellectus supponunt ortu ratio quod condunt ex illis aliquot aliqua entia virtutis sit ortus intellectus, et sicut eorum quæ illius autem, sicut ipsa supponunt. Pro ratione maxima dicitur quod nisi entia virtutis sit ortus intellectus in ea poli, secundum: vir ea actualia et fieli, ipsa: ac pro poliis supponunt ad autem intellectus si ea actualia quæ fratre ab intellectu efficiunt. Ergo entia virtutis actualia sit et ortus quia eorum autem quorum prunus quod tri ut poliis. Respondetur entia virtutis actualia antecedere autem intellectus vir ortus et subsequi in vire efficiunt nam entia virtutis hinc ut sine ortus quia trahunt illorum autem, et quod sint efficiunt multo virtutis quia abilis prunus hoc et poliis in dapsitis quod quod sint sub ea de vire efficiunt antecedere et subsequi ac pro si entia actualia quia sit hinc vir ortus sit quia actualia ipso intellectus a quo et actuatio periri dicunt. 2° Dicunt alii entia virtutis tri ea attinentia actuum, ideoque sit actualia vir autem signato seu ignoro si dicunt subsistentia de poli. Sicut ipso antecedere autem a quo efficiunt vir autem existit et subsistit vir efficiunt, et illos subsequi. 2° Sed nec hæc tollio exhaurit difficultatem